

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

REV. br. 216/24

VRHOVNI SUD KOSOVA u veću sudija, Nenad Lazić predsednik veća, Beshir Islami i Zenel Leku članovi veća, u pravnoj stvari tužioca S. A.iz ....., protiv tužene Opština ....., u pravnoj stvari radi predaje u posed nepokretnosti, odlučujući po reviziji tužioca podnetoj protiv presude Apelacionog suda Kosova Gž. br. 1065/2020 od 29.01.2024. godine, u sednici veća održanoj dana 20.01.2025. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca podneta protiv presude Apelacionog suda Kosova Gž. br. 1065/2020 od 29.01.2024. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Gnjilanu P. br. 336/2015 od 16.12.2019. godine, u stavu I izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio obavezivanje tužene Opština Gnjilane da mu preda u posed i državinu nepokretnost označenu kao P-... na mestu zvanom " " ...." površine 3052 m2 koja je upisana u certifikat imovine broj 951-573-2014 u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude, kao i obavezivanje tužene na isplatu troškova postupka.

Protiv ove presude žalbu je uložio tužilac, a Apelacioni sud Kosova je odlučujući po istoj našao da žalba nije osnovana, te ju je presudom Gž. br. 1065/2020 od 29.01.2024. godine odbio, a presudu Osnovnog suda u Gnjilanu P. br. 336/2015 od 16.12.2019. godine potvrdio.

Protiv pravosnažne presude Apelacionog suda Kosova reviziju je u zakonskom roku podneo tužilac, zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom kao u reviziji.

Tužena je na reviziju odgovorila sa predlogom da ista bude odbijena kao neosnovana.

Vrhovni sud Kosova je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene revizijskih navoda, a u smislu člana 215. ZPP-a, našao:

Revizija nije osnovana.

Revizijom pobijana presuda nije zahvaćena bitnim povredama odredbi ZPP-a na koje je revizijski sud dužan da pazi po službenoj dužnosti.

Revizijom pobijana presuda je u dovoljnoj meri jasna i obrazložena, dispozitiv iste je u skladu sa razlozima o bitnim činjenicama datim u obrazloženju, a razlozi o bitnim činjenicama su u logičkoj vezi sa izvedenim dokazima ,te su revizijski navodi kojima se ukazuje na bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz člana 182. stav II tačka n) bez osnova.

Prema podacima iz spisa predmeta utvrđuje se sledeće činjenično stanje:

Tužilac je, prema stanju u katastru koji se vodi za opštinu Gnjilane upisan kao vlasnik nepokretnosti koja je označena kao P-... na mestu zvanom " ... " površine 3052 m². Pravni osnov za upis tužioca kao vlasnika predmetne nepokretnosti je predstavljao ugovor o poklonu zaključen između K. A., majke tužioca i tužioca, overen pred nadležnim organom pod LRP. Br. 2229/2014 od 16.04.2014. godine. Međutim, mnogo pre toga, Rešenjem tužene broj 10-465-485/80-01 od 11.12.1980. godine, od majke tužioca eksproprisana je nepokretnost označena kao kp.br.2599 ukupne površine 5552 m², a koja se sastojala od njive II klase površine 3052 m² i njive III klase površine 2500 m². Za eksproprisanu nepokretnost je isplaćena naknada shodno Sporazumu koji je postignut 30.01.1981. godine, između korisnika eksproprijacije i bivšeg vlasnika. Međutim, prilikom sprovođenja odgovarajućih izmena u katastarskim knjigama, nije na korisnika eksproprijacije, odnosno na tuženu, upisana cela nepokretnost već samo deo iste koji je bio po kulturi njiva III klase, dok je deo od 3052 m² koji je bio po kulturi njiva II klase ostao da i dalje figurira na ime bivšeg vlasnika, što je i omogućilo da kasnije putem ugovora o poklonu ista se nepokretnost uknjiži na ovde tužioca.

Pri ovakvom stanju činjenica pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da je tužbeni zahtev bez osnova, te isti odbili. Naime, članom 44. u ovom slučaju primenljivog Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima propisano je da pravo svojine prestaje prelaskom stvari u društvenu svojinu. Član 45. istog zakona propisuje da pravo svojine koje određeno lice ima na stvar prestaje kada drugo lice stekne pravo svojine na tu stvar. Član 20. predmetnog zakona u stavu II propisuje da se pravo svojine stiče i odlukom državnog organa na način i pod uslovima određenim zakonom. Dakle, u smislu navedenih zakonskih odredbi, prestalo je pravo svojine K. A. nad predmetnom nepokretnošću, a isto je pravo stekla tužena po osnovu eksproprijacije 1980. godine. Shodno tome, K. A. nije na tužioca mogla preneti više prava nego što i sama ima, te nije mogla na pravno valjan način raspolagati predmetnom nepokretnošću.

U smislu navedenog, tužilac nije stekao pravo svojine na osnovu ugovora o poklonu, pa nema pravo da traži od tužene u smislu čl. 37. Zakona o osnovama svojinskopravnih odnosa, odnosno člana 93. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, da mu predmetnu nepokretnost preda u državinu, bez obzira što je u vreme zaključenja ugovora o poklonu u zemljišnim knjigama bilo upisano pravo svojine u korist K. A., a zatim je na osnovu ugovora o poklonu isto pravo upisano na ime tužioca. Nesklad koji trenutno postoji u katastarskoj evidenciji, a koji se tiče pravnog i faktičkog stanja, može biti otklonjen administrativnim, ili sudskim putem, ali to nije pitanje za ovaj sud, već će odluku o tome doneti tužena kada odluči da pokrene postupak radi otklanjanja navedenog nesklada i zaštite svojih prava.

Iz navedenih razloga, revizijski navodi kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava nisu osnovani.

Na osnovu navedenog Vrhovni sud Kosova je našao da revizija nije osnovana, te je istu odbio i uz primenu člana 222. ZPP-a, odlučio kao u izreci.

VRHOVNI SUD KOSOVA
REV BR. 216/24 OD 20.01.2025. GOD.

PRESEDNIK VEĆA – SUDIJA
Nenad Lazić

